

ĐIỂM DANH SINH VIÊN NHƯ THẾ NÀO?

Hưởng ứng cuộc vận động “Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh”

PGS.TS. Phan Quang Thế

Phó Hiệu trưởng

Trường Đại học Kỹ thuật Công nghiệp Thái Nguyên

Trong đào tạo theo Hệ thống tín chỉ, Quy chế 43 của Bộ Giáo dục và Đào tạo không quy định sinh viên phải dự lớp đầy đủ mới được dự thi kết thúc học phần vì trong điểm học phần đã có điểm bộ phận “chuyên cần”, nhưng trong Quy chế đào tạo của trường Đại học Kỹ thuật Công nghiệp thì lại quy định sinh viên phải dự lớp ít nhất 80%. Điều này đã gây ra không ít tranh luận với nhiều quan điểm khác nhau. Tuy nhiên, hiện tại, Nhà trường vẫn yêu cầu giáo viên thực hiện quản lý chặt chẽ sinh viên trên lớp hoặc là điểm danh trực tiếp hoặc cho các em tự ký rồi thu lại Sổ đầu bài sau mỗi buổi học.

Tôi được bộ môn Kỹ thuật Cơ khí phân công giảng dạy 2 lớp học phần “Kỹ thuật Đại cương” K43C và K43D với hơn 400 sinh viên. Tôi đã áp dụng biện pháp thứ 2 là cho sinh viên tự ký. Một buổi lên lớp tôi đã sơ ý không đánh dấu “O” vào ô trống của những sinh viên đã nghỉ học buổi trước, mà vẫn đưa sổ cho các em ký. Sau khi nhận lại sổ tôi vô cùng ngạc nhiên vì 7 em sinh viên nghỉ buổi học trước chỉ ký vào ô của buổi học này mà không gian lận ký vào ô của buổi trước. Một cảm giác tràn đầy hạnh phúc trào dâng trong tôi cho đến bây giờ khi tôi ngồi viết bài này chia sẻ với đồng nghiệp và các em sinh viên. Việc làm của các em, làm tôi liên tưởng đến câu chuyện trong sách Luận lý mà tôi được học hơn 40 năm về trước.

... Một lần Bác Hồ đến thăm một trường cấp 1. Các em học sinh hân hoan vây xung quanh Bác. Khi Bác hỏi các cháu có ngoan không? các em học sinh đồng thanh trả lời “có ạ”. Bác nói Bác sẽ thưởng kẹo cho các cháu vì tất cả các cháu đều ngoan. Một em học sinh đề nghị: thưa Bác ai không ngoan thì không được ăn kẹo của Bác ạ. Bác hỏi lại: các cháu có đồng ý không? Các em đồng thanh trả lời là đồng ý. Khi Bác chia kẹo đến Tộ, tên một em học sinh, thì Tộ rút tay lại không nhận. Bác ngạc nhiên và hỏi lại: Sao cháu lại không nhận kẹo của Bác. Tộ ấp úng rồi nhỏ nhẹ: Thưa Bác hôm nay cháu không ngoan, cháu không được ăn kẹo của Bác... Nếu còn sống, bác Tộ chắc hẳn sẽ vô cùng hạnh phúc vì một việc làm trung thực tưởng chừng như rất nhỏ của bác vẫn có ý nghĩa biết bao đối với những người đang sống và làm việc ở thế kỷ 21 và mãi mãi.

Trong bộ phim “Đất rừng phương nam” có đoạn khi cô Út vào thăm nơi ở của Võ Tòng thầy thú rừng quán quýt quanh anh, cô ngạc nhiên và hỏi: “Sao chúng nó quý anh vậy” Võ Tòng thần nhiên trả lời “Mình thương nó thì nó thương mình thôi”. Câu trả lời của anh thật bình dị nhưng tràn đầy lòng nhân ái làm cho mỗi chúng ta chắc không thể không suy nghĩ.

Trường chúng ta đang đổi mới từng ngày để đào tạo ngày càng nhiều cán bộ khoa học kỹ thuật đáp ứng với nhu cầu phát triển của xã hội; để bổ xung cho xã hội những con người mới có tri thức, nhân cách nói đơn giản là những người tốt. Buộc thôi học sinh viên có thể sẽ đẩy họ về phía của cái xấu, cái ác là lỗi của chính chúng ta. Sự thật cho thấy rằng sinh viên của chúng ta nói chung là tốt. Nhưng ai là người sẽ duy trì, phát huy cái tốt của họ, làm cho họ tránh xa cái xấu, cái ác? ai là người sẽ phát huy tiềm năng và sức sáng tạo của họ hôm nay và mai sau? Không ai khác, đó chính là các thầy cô giáo. Nhưng những bài giảng trên lớp của chúng ta vẫn chưa đủ, tấm gương sống của chúng ta về “Đạo đức, tự học và sáng tạo” mới có sức lôi cuốn, mới thực sự tạo nên động lực trong học tập và rèn luyện của sinh viên. Mỗi người trong chúng ta, nên chăng, hàng ngày phải tự hỏi câu mà ngày xưa Khổng Tử vẫn tự hỏi hàng ngày “Mình đã hết lòng vì học trò chưa?”. Trung thực và yêu thương con người là những đức tính rất đẹp của

người làm nghề dạy học và người thầy có nhiệm vụ phải truyền lại cho muôn thế hệ mai sau bằng chính tấm gương của mình, tuy nhiên đức tính đó phải được rèn luyện bền bỉ hàng ngày như “Ngọc càng mài càng sáng, vàng càng luyện càng trong – Hồ Chí Minh”.

Quay lại vấn đề “Điểm danh sinh viên như thế nào?” Tôi xin được trích dẫn lời phát biểu của thầy PGS.TS. Nguyễn Như Hiến, Phó Hiệu trưởng Nhà trường, trong Hội nghị cán bộ viên chức khoa Điện tử để các thầy cô tham khảo: “Không phải là chúng ta phải điểm danh như thế nào, mà là chúng ta phải dạy như thế nào? để cho sinh viên phải trăn trở, phải nuối tiếc mỗi khi họ có ý định bỏ giờ”.

Hãy coi Nhà trường là ngôi nhà chung của mỗi chúng ta, coi sinh viên như con, như cháu, như những đứa em của chúng ta, hãy rất kiên quyết nhưng độ lượng; chúng ta sẽ có thêm nghị lực để chuẩn bị bài tốt hơn, có thêm nhiều sáng tạo, tâm huyết để cho sinh viên có thể nhìn thấy cả tâm hồn của người thầy trong mỗi bài giảng. Những tình cảm đẹp để xuất phát từ trái tim của mỗi thầy cô giáo sẽ tạo nên động lực để chúng ta khắc phục những điều kiện mà chúng ta không thể có được như những trường Đại học ở Hà Nội, vươn lên xây dựng Nhà trường ngang tầm khu vực. Chính những điều này, sẽ đem lại cho chúng ta một cuộc sống mỗi ngày một tốt đẹp hơn và hạnh phúc hơn. Lịch sử dân tộc đã chứng minh rằng “Sức mạnh của nội lực mới là nhân tố quyết định mọi thắng lợi và thành công”.

Thái Nguyên, ngày 25 tháng 2 năm 2009